

Előfizetési ár:

Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 frt. 50 kr.
Községeknek és néptanítóknak egész évre 4 frt.

Bérmentlen levelek csak ismert kezekből fogadtatnak el.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

A nyílt-terben minden garmond sor díjja 20 kr.

ZEMPLÉN.

Hetilap, főtekintettel e megye anyagi és szellemi érdekeire.

Hirdetési díj:

Minden egyes szó után
100 szög 2 kr.
Azonfelül 50 „ 1 1/2 „
„ 50 „ 1 „

Kiemelt, díszbetűt s körzettel ellátott hirdetésekért természet szerint, minden centimeter után 3 kr. számitatik.

Hirdetések a „Zemplén” nyomdájában vétetnek föl, vidékről is oda intézendők.

A polgári leányiskola.

Senki sem mondhatja meg biztosan, mi a lényeges különbség, vagy volne-e egyáltalában különbség a férfi és a nő jelleme és képességei közt, ha a nő természete oly szabadon fejlődhetett volna mint a férfé — Stuart Mill.

(Vége.)

Célját így lehet körülírni: Egy általános, a kor igényeinek megfelelő műveltség megadása; az ez által fokozott értelmiség segítségével a nőnek önállóbbá tévése; tisztességet kenyérkeresetre való képesítése és mindezek által annak lassankinti megteremtése, a mi más előbbre haladt államok legfőbb erejét képezi: egy művelt polgári osztály.

„A tudomány hatalom;” bár arany betűkkel írná be minden polgár emlékezetének könyvébe e mondatot; ez foglalja magában a boldogság tanát.

Ott van a francia bourgeoisie, ott van a német és angol polgárság, mindannyi mintaképe a polgári erényeknek. A mely népnek oly törzsöke van, az bátran nézhet a jövő elébe. És mi teszi azokat boldoggá? Az, hogy nemcsak a férfiak műveltek, tanultak, hanem a nők is; az, hogy szükség esetén a nőre, annak fokozott értelmiségére, ismereteire, ügyességére számíthatnak.

A valódi műveltséggel bíró, a szép és nemes iránt fogékony nő valódi paradicsommá képes varázsolni a családi kört, még a legszerényebb anyagi viszonyok közt is; a férj nem fog unatkozni, s annál fogva nem is fog a házon kívül oly kárpótlást keresni, a mely néha az egész család tönkretűnését okozza.

Ellenben a műveltségnek csak mázával bíró nő gyakran elriasztja férjét fonáksága által a családi tűzhelytől; sokszor elpredálja esztelenül a férj keserves keresményét haszontalan piperére, és gyermekeiből is csak olyan cifra, lelketlen bábót nevel, a milyen ő maga.

Az anya a gyermek természetes nevelője. Általánosan el van ismervé, hogy az ember egész testi és szellemi életére határozó, irányadó befolyást gyakorol az anyának nevelői működése. És ezen működés vajmi nehéz? S mily könnyűnek hiszik azt sokan — különösen az anyák!

Bátran lehet állítani, hogy egy gyermeket helyesen felnevelni, egyike a legnehezebb feladatoknak, melynek megoldását embertől kívánni lehet.

E feladat helyes megoldása oly sokoldalú ismereteket tételez fel, hogy azoknak birtoka feljogosítja az illetőt, magát a műveltek közé számítani.

Mivelt anyákra van tehát szükségünk?

Csak azon nemzet lehet állandóan boldog, gazdag, hatalmas, a hol ezen alapfeltétel megvan.

És ezen magasztos cél megközelítésére egyik hatalmas eszköz: A polgári leányiskola.

De a kérdésnek ezen általános oldalán kívül van különös, egyéni oldala is. Sok szülő gyakran aggódva kérdezi magától: Mi lesz gyermekemből halálom után? Vagyont nem hagyhatok neki; kénytelen lesz tehát vagy a rokonok kegyelméből, vagy saját munkája után megélni.

Az első módozat milyen kínos és megalázó a legtöbb esetben az árvára nézve, eléggé ismeretes. Marad tehát a második módozat.

Mint hogy a dolog természetében fekszik, hogy a szellemi munkát mindig jobban fizetik, mint a tisztán testi erővel véghezvitt munkát, világos, hogy a legjobb örökség, melyet gyermekeinknek hagyhatunk: az ismeretek.

Ezen szellemi töke kamataiból mindig meg lehet élni tisztességesebben, mint az anyagi munka után. És ilyen szellemi tőkét meg lehet szerezni a polgári iskolában.

Ez képezi a hidat több rendbeli tisztességes polgári állás megszerzéséhez. A növendék, ki azt sikeresen elvégezte, igényt tarthat arra, hogy némely szaktantárgyak elsajátítása után alkalmaztassék mint államhivatalnok akár a postánál, akár a táviránál, akár a vasutnál; előkelő hölgy mellett társalkodónő is lehet belőle; de a mi a legfontosabb, innen vezet az út a tanítónő-képző intézetbe, a honnan a szaktantárgyak elvégzésével kilépve, lehet előkelő családoknál nevelőnő, lehet tanítónő gyermekkertekben, népiskolákban, nevelő-intézetekben és polgári tanodákban. Mint ilyen bir tisztességes társadalmi állással, a mely után, bár szerényen megélhet, és nem kénytelen nyulni a szegény sorsu nők átkához: a varrótűhöz, a melynek rabszolgái rövid idő alatt testileg kimerülve, lelkiileg elfásulva oda vesznek.

Mindezekből világos tehát, hogy ezen intézmény közoktatásügyünk egy nagy hégagát pótolta ki, s hogy áldásos következményei messze ki fognak hatni nem csak az egész nemzet haladására, hanem számos egyes egyén jólétére is; különösen ha nagy előnyeit összehasonlítjuk azon csekély költséggel, melyet a szülőknek okoz, és ha tekintetbe vesszük a siker nagy valószínűségét, a mely mindig meg van oly tanintézeteknél, a melyek a nyilvánosságnál és szigorú állami s községi felügyeletnél fogva nem úzhatnak semmi szemfényvesztést;

És így bátran mondhatjuk, hogy sem létezésének jogához — sem szükséges voltához ezen intézménynek kétség nem fér; a nagy közönség már ki is mondta ítéletét fölötte, mind sürűbben küldvén oda a gyermekeket. — Vox populi vox Dei!

Szervezetéről jövőre.

PÓRA FERENCZ.

K i v o n a t

a központi ipartársulati hitelintézet tokaj-hegyaljai hitelszövetkezetének 1876-ik évi február 20-ik napján tartott első évi gyűlése jegyzőkönyvéből.

Elnök Grasseli Ede ur a mai napra kitűzött s annak rendi szerint összehívott közgyűlésre számosan megjelent hitelszövesztési tagokat szívesen üdvözölvén: miután a gyűlést határozatképesnek és megnyitottnak nyilvánította, a hitelrész tagokat higgadt s nyugodt tanácskozássra felkérvén: a jegyzőkönyv vezetésével Novák Gyula részvényes tagot s bizottsági jegyzőt megbízta, egyzersmind felkérvén Heyduk Ambrus szövetkezeti titkárt, miszerint a lefolyt 1875-ik évről üzleti jelentését terjeszteni elő. Ki is ezen felbivás folytán az intézet állásáról felolvasta következő jelentését: Tisztelt szövetkezeti közgyűlés!

Az általánosan nyilvánult bizalom, melylyel anyaintézetünk „a központi ipartársulati hitelintézet” igazgatótanácsa, valamint szövetkezetünk bizottsága az 1875-ik évi januárhó 6-án tartott szervező üléséből, engemet a „Tokaj-Hegyalja” létesített „hitelszövetkezetnek” vezetésére meghívott: nagy és megtisztelő reám nézve; de egyzersmind ismerjük be azt, hogy sokkal nagyobb és nehezebb volt azon feladat, melynek a szövetkezés terén való megoldása, részint társulatunk igazgató-választmányára, részint pedig ezen „szövetkezet” bizottságára várakozott.

A jelzett feladatnak megoldását nehezítette egyrészt az: hogy szövetkezésünk kezdeményezése oly időben kellett kezdeni, amelyben hazánk válságos termelési s hitelviszonyainak sújtó hatása alatt, a társulási, szabadon fejlődhető eszme a közvélemény által alapjában megrendítettett; másrészt nehezítette a megoldást azon számosak által nyilvánult

egészen indokolatlan ellenszenv, ebből kifolyólag különböző alakban megkísérlett gyanúsítás; mi főleg a „hitelszövesztés” terén barnily lelkes, kitartó és önzetlen buzgó tagokkal birjon is az a működés mikénti átalakulására s fejlődésére nézve lehangelő befolyást gyakorol.

Midőn tehát a „szövetkezet” első év kilencz havi működésének eredményéről jelentést tenni szerencsém van; ha talán az azon reménynek, melyet a szövetkezet egyes tagjai önmagukban élesztettek, egészben nem is felelne meg: kérem a t. nitelrész tagokat, azon nehezítő körülmények megfigyelésére, melyek között intézetünk létre jött; s kérem a netalán kifogásolható hiányokat — nem a bizottság lankadó ügybuzgalmának — hanem azon esélyeknek felróni, melyek a társulási téren, a még egészegebb anyagi viszonyok között megindult mozgalomnak is képesek fejlődése elé gátokat gördíteni, esetleg utját is szegni.

Az előirányzat szerint a szövetkezet működését 1875-ik évi januárhó 1 ső napján volt megkezdendő. Az anyaintézet által kikötött feltételnek: hogy a szövetkezet alapítására ujabban kibocsátott 500 db. részvényre legalább 5000 forint befizettség — idejében elégtételt. És hogy a tényleges működés mégis csak a lefolyt év április havának 7-ik napján vehette kezdetét, oka, hogy a bizottság — folytonosan ki s belépő elnökei s tagjai által — működésében megzavartatván, az alapszabályokban körülírt szervezkedést csak későre érvényesíthette. Ugyanis csak akkor, midőn az anyaintézet igazgató-tanácsa, a megmaradt s működni kívánó bizottsági tagokkal egyetértve, mellőzte mindazon mesterségen csoportosított akadályokat, melyek az egyéni önzés törekvése folytán, minden ujabban alakítani szándékol hitelinézetek ellenébe gör litemi megkísérletnek. És hogy az egyesített törekvés az intézők ernyedetlen buzgalma, szigorú kitartása által sikerült is, bizonyítja az, hogy a szövetkezet daczára a több oldalról megkísérlet népszerűtlenségek, a forgalmi világban egy egészen új hitelművelési térre lépve, megalakult; erősült, sőt életképessége már a lefolyt töredékes év eredménye által is kellőleg beigazoltatott; úgy hogy ma a szövetkezet egészséges irányu fejlődése felett, a hitelrész tagoknak nem lehet többé okuk indokolatlan aggályokat táplálni.

A bizottság feladatának helyes iránybani megoldását késelettette különben még azon körülmény is, hogy a szövetkezet erkölcsi irányu, mely bár apró, de kényszerített megtakarítások által rendszeresíti az „öntöke”-gyűjtést, mely által ismét az „önsegély” elvét kívánja érvényre juttatni hazánkban, különösen pedig épen azon munkás kis világban, melynek termelési rétegeiben az eltűtő erő, a hitel parlagon hever, avagy esetleg túldrága teljesen ismeretlen. Sőt még a szövetkezés törvényszerű jogossága is nálunk csakis az ujabbi időben alkotott és a kor követelményeihez képest szeutesített kereskedelmi törvény 223. §-a által körvonaloztatott.

A bizottság iparkodott a felmerült nehézségekkel megküzdni, sőt még a sajtó útján is kísérletbe vétette a hitelszövesztés nemes czéljainak megismertetését; nemkülönbön megvilágította a szövetkezés magasabb anyagi s erkölcsi előnyeit is. — A lefolyt év forgalmi mérlegének körözvényesítésével pedig szándékolja megélni és szomszédolt iparosait, kis birtokosait és a takarékoskodó munkás népeit felhívni, az eddig is bebizonyult helyes irányu s nemes czélú intézeti törekvéseinek önzetlen támogatására, hogy ez által az „önsegély és öntöke”-gyűjtés elvére alapított „szövetkezetünk” részére vidékbéli erősülés is eszközölthessék: hogy így mielőbb a szövetkezet, mint főköntézet ügyleteiben, az anyaháztól nyert és már az előirányzott 25000 forintot jóval túlhaladott javadalmozáshoz mértten, szinte helyes arányok hozathassanak be.

Röviden előadva, ezek azon főbb pontozatok, melyeket egy tömörülten összeillesztett öszhangzat által lehetett csak a bizottságnak megoldani, mely törekvéseknek azon örvendetes eredménye lön, hogy már a jelen hitel- s pénzüviszonyainkhoz képest is kedvezőnek mondható azon helyzet, mely hivatott szenge intézetünkbe erőteljesen fejlődni kezdő életet önteni.

Hogy azonban a szövetkezet hitelrész tagjai, kik egyzersmind az anyaintézetnek részvénybirtokaik aránya szerint tulajdonosai is; a fióktelep összes

műveleteinek irányzatáról helyes forgalommal bírjanak: szükségesnek tartotta a bizottság a lefolyt 1875-ik évről a jelen közgyűlés elé terjesztendő jelentésemet, az üzlet menetét megvilágító s mérvadó számokkal is támogatatni.

Mindenekelőtt felemlitem, hogy „a központi ipartársulati hitelintézet“ igazgató-tanácsa részéről a „tokaj-hegyaljai hitelszövetkezet“ létesítésére újabb kibocsátott 500 db. részvény 257 aláírónál elhelyeztetett, kik jegyzéseik arányához képest első sorban, amint már említém, az anyaintézet részvénytulajdonosaivá lőnek.

Alig létezik pénzintézet hazánkban, mely az előirányzott részvénytöke befizetésénél oly csekély hátralékot mutathatott volna fel, amint ez szövetkezetünk alapításának alkalmával előfordult. Sőt tekintve vidékünk borászati gazdaságának kedvezőtlen helyzetét és általában termelési viszonyaink mostohaságát: már ma is nyugodtan kijelenthetem, miszerint az elmaradt befizetés nem képvisel egy oly összeget, melynek nélkülözhetlensége befolyásolhatná a szövetkezet további fejlődését. Ugyanis: a 257 részvénybirtokos által jegyzett 500 db. részvény értékeiből befolyt a mai közgyűlés napjái:

alapítási és óvadékdíj czimén részvényenkint 2 forintjával: 1000 forint, 491 db. részvény után az eddig kiirt befizetés 60 forintjával: 29460 forint; 9 db. részvényre pedig három aláíró által törlesztett: 250 forint, összes bevétel: 30710 forint, az előirányzott 31000 forint helyett, mely szerint: 290 forint meg azon összeg, melylyel a három részvénybirtokos az általuk jegyzett 9 db. részvényre maig tartozásban maradt.

Habár a központi igazgató nagy választmány intézeti alapszabályaink 7. § a értelmében kimondotta: miszerint mindazon részvénytulajdonosoknak igényei, kik úgy az első, mint a második kibocsátású részvényekre a kiirt részleteket 1875. év decz. hó 31 ik napjáiig befizetni elmulasztották, megsemmisítettnek nézetem, hogy tekintve az érdekelek csekély összegű hátralékait, sőt vidékünk ez időszert keresetnélküliségét: terjesztetnék a hitelrészes tagok jelen közgyűlése által a központi igazgató-tanácsához javaslatképen azon kérelem, miszerint működnek oda hogy a késedelmes három részvényes tagnak kimutatott elmaradt részletei még márcziushó 1-ső napjái a nagy választmány részéről fogadtatnék el és csak akkor semmisítettessenek meg részvényigényeik, ha ezen kizárólagos kedvezménynek sem iparkodnának eleget tenni.

A „szövetkezet“ üzleti körét illetőleg, jelentem a t. közgyűlésnek, hogy a szövetkezeti bizottság a központi igazgató-tanács által intézeti alapszabályaink 10. §-ában elősorolt üzleti ágak közül egyelőre a szövetkezeti személyes hitelfedezet kölcsön- és idegen (bankszerű) elfogadványok leszámítására és rendes takarékpénztári betétek elfogadására hatalmaztatott fel, melynek alapján a lefolyt év folyamán 36 ülést tartott és összesen:

318 hitelkérvényt: 106,932 forint osztr. értéket képviselve tárgyalt.

E kérvényekből a három különböző leszámítási üzletágra esik:

a „szövetkezeti személyes hitelre“: 262 kérvény: 78830 forint, a „fedezet kölcsönre“: 10 kérvény: 3780 forint, a „bankszerű elfogadványok le-

számítására“: 41 kérvény: 24322 forint, összesen 318 kérvény: 106932 forint osztr. értékben.

A bizottság, felismerve a szövetkezet rendszeréből keletkező egyetemleges kötelezettségnek messze kiható horderejét, a benyújtott hitelkérvények tárgyalása, különösen pedig a hitelfedezetek végleges megállapítása körül a legszorgosabb óvatosságot tanusította; mellőzni törekedvén minden oly esélyre szolgáló alkalmat, mely által a szövetkezet, akár általánosságban, skár pedig egyedileg, az egyetemleges kötelezettség alapján anyagi és erkölcsi veszteség érhetne.

Ezen elvekre alapított és a megszavazás körül szigoruan alkalmazott következetesség mellett a bizottság „személyes hitelre“ vonatkozó 267 kérvény: 78830 forintnyi összegéből csupán 198 kérvényt: 56140 forintnyi értékben szavazott meg; 69 kérvényt: 22690 forintot tevő összegben pedig — mint a szövetkezet céljaival összeütközöt — visszautasított.

Az üzlet aggály nélküli legombolyítása érdekében azonban a megszavazott hitelkérvények a pénzkiutalványozása alkalmával ismét újabb vizsgálat tárgyát képezték és a felfedezett biztosítéki hiányok folytán a bár megszavazott 56140 forint értéket képviselő 198 kérvény közül csakis 44740 forint értéket képviselő 154 kérvény intézettett el: 750 forint értéket képviselő 1 kérvény pedig a hitelrészes tag által nem igényeltetvén, az annak további rendelkezésére függőbe maradván, elintézésére fennhagyatott.

A „fedezett kölcsönre“ vonatkozó és szabályszerűleg fedezett 10 kérvényt: 3780 forint erejéig, a bizottság aggály nélkül intézhetette el. Ellenben: a „bankszerű elfogadványok“ leszámításánál ugyanazon elveket alkalmazta, melyeket a „személyes hitel“ megszabásánál életbeléptetett: úgy hogy: 41 db. 34322 forint erejéig benyújtott idegen váltóból csupán 31 db. 15726 forintig terjedő értéket fogadott el; míg a felfedezett aggályok folytán a tényleges kiutalványozásnál csakis: 28 db. idegen váltó: 13916 frt. értékig számoltatott le.

De bár mennyire is iparkodott a bizottság azon elveknél hódolni, mely egy egészséges alapon nyugvó bankszerű váltóleszámitolásának rendszerinti kelleke: azon törekvéseiben hajótörést szenvedett; miután az intézvénnyezők és intézvényezettek, eltérőleg a banküzlet jellegétől, nemcsak hogy a szokásos s kikötött teljes fizetés helyett még időn túl is méltatlanul meghosszabbításokért jelentkeztek, hanem nagyobb részt telepített elfogadványaitak forgatóik és az intézet terhére megóvatolni engedték.

Ez üzletágban a szövetkezet, évi mérlegünk igazolása szerint, még csupán 3 db. 500 forint értékig terjedő elfogadvány leszámításával van érdekelve és hogy mégis mindazon aggályosság, melynek a szövetkezet ez üzletágánál esetleg ki lehet téve, idejében eloszlatathassék: a bizottság a „központi ipartársulati hitelintézet“ igazgató-tanácsának utasításához képest, a bankszerű váltó-elfogadványoknak leszámítását egyelőre beszüntette. A választmány további határozataig egyedül: a szövetkezet egészen speciális s már is ép oly egészségesnek, mint jótékonynak bizonyult „személyes hitel“ üzletkörére szorítottván.

A bizottság intézkedései körül ezek azon főbb

sors lángbetűkkel szívemre e szót: boldogtalanság! Létém fáján a keserv madara rakott fészket, s a lét tengerén evező sajkámat a szomorú csalódás orkán-szele űzi. — Nem zugalódom, csöndes nyugodtsággal türom végzetem balcsapásait, türom sorsomat; — hisz nekem ugys csak boldogtalanság jutott osztályrészül, . . . boldogtalannak születtem, s ki egyszer azzá születik, nem lehet boldog soha . . . soha!

És most — drága barátom — kérdem önmagamtól: mit tesz az boldogtalannak lenni? . . . Nehéz lenne e kérdésre felelnem, — de ha megengedi, egy mesét mondok el felelet helyett. — Volt, hol nem volt, volt a világ egyik távoli zugában egy kised gnyuhó: a boldogtalanság gnyuhója, körötte fák, melyek ágaikat busan hajták föld felé; — ezeket egy patak szegélyezte: a keservek csörgedező patakja. A hely egészen elhagyatottnak látszott — távol az emberektől . . . távol a világ zajától. E gnyuhó felett nem volt nappal, folytonosan sötét föllegek boríták a körülte elterült láthatárt: éj volt mindig, korom, fénytelen éjszaka. Rémes alakok vették körül, látásuk borzadálylyal tölté meg a szívet. — Minden . . . minden a boldogtalanság jégkérge alá vala temetve itt! . . . E gnyuhóban emberi alak élt, — fiatal, még alig tölté be harminczadik évét, — de ez évek mind-egyike ezredéves szenvedésként tünt fel. Egy lény lakta e helyet, egy lény élte — az elhagyatottság eme lakában — gyászos napjait. Egy lény élt itt, kinek legfőbb s egyedüli hibája az vala: hogy született. — De tehetünk-e arról, hogy születünk? . . . Nem, . . . valóban nem! Egy — korra fiatal, de a boldogtalanságban megöszült remete

mozzanatok, melyek amidőn egyrészlől megismertetik a szövetkezeti üzlet kezelésének rendszerét, másrészlől az előterjesztendő forgalmi mérleg megbirálására tisztázzák azon nézponot, mely nélkül „szövetkezetünk“nek — mint fióktelepnek — üzleti eredménye alig volna kellően méltányolható.

HÉTRŐL-HÉTRE.

(Hír és vegyes rovat.)

A belügyminiszter a zugirászokdás megszüntetése céljából a következő körrendeletet intézte a törvényhatóságokhoz: A m. kir. igazságügyminiszter urnak átirata szerint több oldalról és különösen az ügyvédi kamarák részéről panasz tétetett az iránt, hogy a törvényhatóságok alsóbb rangú hivatalnokai zugirászatot űznek. Minthogy pedig a törvény által eltöltött illetén cselekmény az igazságszolgáltatás s jelesül a jogkereső felelnek, valamint az ügyvédeknek is nagy hátrányára szolgál: ennél fogva felhivom a törvényhatóságot, hogy azon mindinkább elharapódzó visszlés meggátálása s lehető kiirtása céljából, tekintettel az 1874. XXXIV. t. cz. 39. §-ára hatályosan intézkedjék, az eszközöltetlekről pedig hozzám minél előbb jelentést tegyen.

A belügyminiszterium a „közigazgatási bizottság“-ról szóló 1876. évi VI. t. cz. hitelesített másolatának egy-egy példányát, azzal a megjegyzéssel küldötte meg az összes törvényhatóságoknak, hogy a törvényczikk 86. §-ának rendelkezéséhez képest az időnek meghatározásáról, a melyben e törvény életbe lép, a törvényhatóságok később fognak értesítettetni, valamint a törvény végrehajtása céljából szükséges szabályrendeletek és utasítások is külön fognak a törvényhatóságoknak megküldetni.

Az adó felügyelői intézmény életbeléptetése julius hóban biztosan várható. Az erre vonatkozó munkákat, úgy a teendő dologi, mint személyi intézkedésekre vonatkozólag, mind rendben van, s csak a miniszter visszatérésére várnak, hogy azok toganatosításához fogjanak. Összesen mintegy 400 hivatalnok fog kineveztetni. Az egyenes adók kezelési módozatának változása azonban másrészlől 490 eddigi hivatalnokot ment fel állásától, s így az ujonnan alkalmazandókon kívül 90 jut disponibilitásba.

Fütczánk rendbeszedésére csak dicsérendő, s általunk már évek óta ajánlott eljárást fogantatosított a hatóság; ugyanis a csaknem egy láb vastagságú földkerget fylvágtatta s kellő gyorsasággal ki is takarította. Azonban a munkálat e ténnyel még nincs bevégezve, sőt tulajdonképen csak kezdetét képezi egy jó makadam készítésének, mely kockakövezet hiányában, még eddig mindennel leggyakorlatibbnak bizonyult. Az utjavítással egyidejűleg a víz lefolyását is eszközözlni kell, nemkülönben a járdák kijavítását, melyek már ma holnap itt-ott teljesen tönkre mennek. Mindenekelőtt azonban helyesen cselekednek a hatóság, ha azon szanaszál heverő kődarabokat, melyek a prizmak felületes megtöréséből származnak, fölzedetné avagy legalább fölpróztatná, miután így nemcsak a szemet sértik, de a közlekedési eszközöknek is valóságos kárára vannak s fokozzák azon döcögösséget, mely a kocsinjárokát csak a pályaudvarig is keményen megviseli.

élte át e helyen ifjúsági éveit. — E lény, ez alak, e remete: én valék! Megvetve és elhagyatva mindenkítől, számüzetve az emberiség köréből éltem itt, hogy egészen boldogtalan legyek, hogy ne legyen egy kéz, mely baráti részvétellel szorítsa jobomat, hogy ne legyen köröttem senki, ki velem könyeznék!

Minden . . . minden, mire gondolok, s merre tekintek, egy tarré lett mező, melyen csak a boldogtalanság haláláspadt virágai tenyésznek. A megelégedés és öröm szigetén véltem kikötni, de sajkám hullámozó haboktól hanyatva, a boldogtalanság örvényében csak nem elmerült; de az ég nem akarta ezt egészen, mert elküldé vigasztaló anyagát, hogy arczomról letörölje a bánat könyeit. — A vigasz eme anygala ön volt — drága barátom, kezében a remény zöld olaj-ágával, melyre e szó vala irva: türelem! — Leirhatatlan öröm rezgét át valómat, s új világ tárult lelki szemeim elé, midőn a hosszú távollét után megérkezék. — Örülni kezdettem, örömem nagy volt, mert azt hittem, hogy nem lesz többé egy boldogtalan óram sem; — de csalódik, mert habár önbe helyezém egész bizalmam, habár ön volt támoszlopom, habár ön volt reményem fája, — melynek árnya alatt oly édesen pihenék: mégsem lehetett ön egészen boldogtalanságom elűzője, mert a keserv mult emléke mardosá szívemet. — Ön — kedves barátom — nem kímél semmit, hogy vidorrrá tegye életem; — fáradozásai nem voltak egészen hasztalanok, — de a boldogtalanság érzete elfojtá a lelkemben fölmerült öröm édes érzetét. Multam siralmas perczei sokkal mélyebben vésődtek szívembe, semhogy ön azokat kitörölni képes legyen. — Ne nehezeltjen

TÁRCZA.

Barátom emlékiratai.

(Vége.)

Kilencz hó, mint a kétségbeesés kilencz százada mult el azóta. — és én még sem multam el; . . . élek. — kezemben a boldogtalanság pohara, mely csordultig tele, — melynek keserű üröm csöppjeit ujonnan fenekig kell ürítenem. — Boldog ki életében csak egyszer csalódott; — de én nem vagyok az, mert eddigi létém a csalatások áradata volt! — Szerencsétlenségem özönlő záporát négy-szer szünteté meg reményem szívárványa, — de fájdalom! — az ár magával sodort, s én a hátlátlanság, illetve konokság örvényében keringtem.

Most kérdem: volt-e ön boldogtalan?

Ha igen, ugy fölösleges részleteznem a boldogtalanságot; ha pedig nem, akkor hasztalan untatom önt annak magyarázatával, mert alig hiszem, hogy egyszerű szavaimat megérteni képes legyen. — Valami mély, titokszerű érzélem rejlik abban, melyet csak érezni, de kifejezni nem lehet; — valami sajtászerű fájdalmas érzet lakozza szívünket, — mintha ezer meg ezer tört mártana valami láthatlan kéz egyszerre szívünkbe.

Szomorú gondolatokba merültem, lelkemen a szenvedés kínos érzetével siratom bu és boldogtalanság telt életem; — korán kezdte hervadni reményem fájának zöld levele, korán kezdte homályosodni boldogságom ege, korán írta a kegyetlen

A s
jai Meczn
kat név
La

fűzfára
Farkas
igazságú
szintén
egész b
uri egyé
kettő itt

A
hogy an
kezekbe
közeli k
nak ed
ottani v
kik rosz
kal a k
hogy az
s a vend
deinél,
tása, biz
előnyére

Pe
hagyaték
ezer for
ottani ú
kisszebe
ezeret.

leg orsz
Sz
órákor i
ház kig
lángok m
száma 2
teljesen
kosságát
inségre j
gük fillé
urhoz int
s hírlapi

A
Krecsány
— eloké
rőla s ug
tudjuk a
előadását
csányi é
hogy vá
nem min
vágyik
jességge
tandná e
nokától
séges n
sőt mag
hogy it
tünk, a

Sz
sulatunk
ja, csütö
M o n t
veszi ju
zönség
e hó 25
anyagi v
adásra

reám, ho
hogy ajk

Ha
vemet a
hatja át
— midőn
órája, me
mert mid
ön, hogy
nevezzen
oly jól e
mi édes
elégedés
engem e
igen bol

Gy
sel; —
vonzalom
fogalom:

Pár
nap alatt
ön előtt,
sebb, egy
teléke cs
ság leple
rátom leg
. . . . tá
édes szav
dógság p
mas szav
véske bo
elhagyva
konaim l

A sátoralja-ujhelyi önkéntes tűzoltó egyesület tagjai Mecser Gyula fő- és Dókus Gyula alparancsnokokat névnapjuk alkalmával testületileg üdvözölték.

Lapunk mult számában említettük: hogy a fűzfára menekült csolnakázók megmenekülésüket ifj. Farkas Lajos és derék társainak köszönhetik. Az igazságnak teszünk eleget, ha e bátor ifjak neveit szintén átadjuk a nyilvánosságnak, mit, akkor még egész bizonyossággal nem tehetünk. E két ifjú urit egyéniség Haas Sándor és Zsiska István, mindkettő itteni ügyvédjelölt.

A „Dianna” fürdő vendéglője. — Ugyalászik hogy annyi évek után, egyszer mégis egészséges kezekbe, Maláricsik József kezeibe került. Hogy e közeli kellemes szórakozási hely sűrűbb látogatásnak eddig nem örvendhetett, egyedül csak az ottani vendéglősök tapintatlanságának róható fel. Kik rossz ételek, s még rosszabb italok és modorokkal a közönséget teljesen elriasztották. Reméljük, hogy az új bérlő egész más nyomon fog haladni s a vendégek kényelmét kissé többre nézendő elődeinél, mely nézpontnak folytonosan szemelődött tartása, biztosíthatjuk, hogy minden tekintetben csak előnyére lesz.

Pergler János elhunyt kassai püspök jótékony hagyatéka körülbelül 170 ezer forintra rug. Ötven ezer forintot hagyott a kassai tanintézetnek, az ottani árva- és kórháznak két-két ezeret; a bártfai, kisszebeni és sátoralja-ujhelyi leányiskoláknak öt-öt ezeret. Utódjául Babics egri kanonokot és jelenleg orsz. képviselőt emlegetik.

Sztrópkó községét folyó hó 9-én délutáni 4 órakor iszonyu csapás érte; szélvihar közepette egy ház kigyuladt s rövid idő alatt 352 épület lett a lángok martalékává. A szerencsétlenné vált családok száma 267, melyek közül 187 biztosítás hiányában teljesen koldusbotra jutott. Felhívjuk megynék lakosságát, különösen lapunk t. előfizetőit, hogy e véginségre jutottak nyomorát enyhítendő, áldozatkészgük filléreit az ottani szolgabíró Füzeses Gyula urhoz intézzék, aki mindennemű adományt elfogad s hirlapilag nyugtázní fog.

A „Mégváltó” című, híres olasz drámára, Krecsányi miként eddigi jelentéseiből olvastuk — előkészületeket tett; azonban ma már hallgat róla s úgy látszik nem készül színe hozni. Nem tudjuk az okot s nem is kutatjuk, a mi a darab előadását gátolta legyen; de ha talán tartott Krecsányi előtételtünk: erre nézve biztosíthatjuk, hogy városi közönségünk azon része, mely egy ilyen mindennapi nevezetességű darabot megismerni vágyik: az ok nélkül skrupuloskodókhoz teljességgel nem tartozik, s bizonyára nem fordítandó el arcát az alkalmából a művészet csarnokától tudva azt, hogy az isten-ember eme főleges nevé hordozó drámában nem szatírizálva, sőt magasztos eszményi alakjában van feltüntetve, hogy itt is csak bámulni tanuljunk. Ez ami néze-tünk, a többi ránk nem tartozik.

Szini ujdonságok De z s ő Ö d ö n szintársulatunk e szorgalmas, kiváló tehetségű fiatal tagja, csütörtökön, e hó 20-kán Dumas Sándor „Gróf Monte Christo” című regényes drámáját veszi jutalomjátékaul. Ajánljuk ez előadást a közönség pártfogásába. — K r e c s á n y i kedden, e hó 25-kén végzi be nálunk az időnyt, tetemes anyagi veszteségekkel vonulva át vagy nyolcz előadásra Sárospatakra. E jól szervezett szorgalmas

reám, hogy oly őszinte vagyok; ne nehezteljen azért, hogy ajkam nem tud ön előtt hazudni!

Ha önnel vagyok, vagy önre gondolok, szívetem a hála érzete dobogtatja, s megelégedés hatja át egész valómat, — legalább e pillanatban, — midőn jól esik tudnom, hogy van életemnek egy órája, melyben boldognak nevezhetem magamat, — mert midőn mindenkitől el valék hagyatva: eljött ön, hogy barátommá legyen ismét, hogy barátjának nevezzen, szeretett barátjának, — mert szívemnek oly jól esik e szót hallanom ajkiról: barátom! Oh mi édes e szó, . . . mennyi öröm, mennyi megelégedés rejlik ez egy szóban? . . . ah! . . . de engem ez sem tehet boldoggá, — mert én igen boldogtalan vagyok!

Gyűlölök mindenkit a legnagyobb megvetéssel; — csak két fogalom iránt viseltetem hü vonzalommal, csak két fogalmat szeretek, s e két fogalom: a haza és ön!

Pár napot töltendünk csak együtt, s e pár nap alatt lelkem és szívem egész valóját tárom föl ön előtt, — mert érzem, hogy önhez egy nemesebb, egy tisztább érzélem: a barátság szent köteléke csatol; érzem azt, hogy ön nem a ravasz leple alá takaródzva közelített felém, hogy barátom legyen szemben, s hátam mögött ellenség; . . . távol legyen e sötét gondolat! . . . Ön édes szavakkal vigasztal naponta, s valóban a boldogság pillanatnyi sugarát varázsolják elem bizalmas szavai. — A sors azonban megirigylte e kevéseke boldogságot is; — válnunk kell, mert én elhagyva önt, Ung és Bereghmegyébe megyek rokonaim látogatására, — kedves emléket és barát-

társulat nem a legjobb emléket viszi felőlünk, mert oly közönnyel, mint nálunk, egyetlen városban sem találkozott. — A jövő heti műsorozat következőképen van összeállítva: vasárnap, april 16-kán „A kintornás-család,” Tóth Ede legújabb eredeti népszínműve; hétfőn „A szentiván-éji álom,” Shakspeare verses vígjátéka; kedden, „A házi kereszt” és „Fips, a híres nőszerető;” szerdán „A rabló,” Offenbach nagy új operette je; csütörtökön „Gróf Monte Christo,” Dezső Ödön jutalomjátékaul; szombaton „Petaud király udvara,” Delibes Leo kitünő nagy operette-je, mely darab megszerzése az igazgatónak sok áldozatába került. Fölteszük műpártoló közönségünkről, hogy e szintársulatot rövid itléte alatt tömegesen fogja pártolni.

A sárospataki meteorológiai észlelési állomástól. (Márcziushavi észlelet.) Légsulymérő legmagasabb állása 6-án este 755.7 mm., legalacsonyab 5-én reggel 739.9 mm. Száraz hőmérő legm. 31-én délben 19.2. legal. 21-én reggel 2.4. Nedvesített hőmérő legm. 31-én délben 18.2. legal. 21-én reggel 2.8. Eső volt 16 napon, menyörgés volt hallható 2 ízben. Szél irány inkább nyugoti és déli volt. — Rik J. gyógyszerész.

A „Magyarország és a Nagyvilág” 14-ik száma következő érdekes tartalommal jelent meg. Szöveg: Ifj. Ábrányi Kornél. — „Doctor Percival”-ból. Második felv. 8 ik jelenet. (Ifj. Ábrányi Kornél.) — Egy fáradt ember naplójából. (Ujabb közlemény) (Opitzky János.) (Vége.) — „Mátyás urnak - nines ellene kifogása.” Genre. (Ifj. Ábrányi Kornél.) — A fővárosból: Az első és huszonegyedik ebéd. (Porzó.) — Nemzeti színház. (Nemo.) — Irodalmi levelek. — Különfelék. — Sakkfeladvány. — Képrejtvény. — Szerk. üzen. Rajzok: ifj. Ábrányi Kornél. — Árvizi emléklapok. — Athletikai gyakorlatok. — Virágvasárnap a templom előtt. — Kocsikázás közép Afrikában. Előfizetési ár egészévre 10 frt. félévre 5 frt. negyedévre 2 frt 50 kr, mely az Athenaeum épületébe küldendő.

* **Színház.** Szombat „Szép Heléna” Klár József karnagy jutalomjátékaul. A közelebbi időben ez operette gyakran került színpadunkra, s jó eleve gyanítottuk, hogy nem nagy közönségnek fog örvendeni. Így történt az valóban, holott pedig Klárra mondhatni, minden alkalmával sikerült operette-ek betanítása által, s a jól töltött színházi esték után, melyek megszerzésében kétségtelenül neki is tevékeny rész jutott: méltán várhatta a közönség jó indulatát. — „Pech, hát pech!” Nagyon bajos már itt mai napság felt házat csalni egybe. Eddig az operetteknek volt valami vonzerejük, most már ezek is „csütörtök”-öt mondanak. Az előadás nem rosszul sikerült; az énekesek voltak tanulva, a szereplők a bosszantó közönnyel szemben elég élénken működtek közre.

Vasárnap „Ludas Matyi” újra kis közönség előtt.

Kedd „A csók” Dóczy pályanyertes vígjátéka Aranyossyné jutalmául. Hogy a jutalmazotttól szívesen látja közönségünk a „biene”-én: bebizonyította azzal, hogy igen szép számmal gyűlt össze. Szinte jól esett oly sok üres ház után végre-valahára egy teltebbet is látni. Aranyossynét (Maritta) megjelenésekor koszorúkkal fogadták s — mint halljuk — értékesebb ajándékkal lepték meg. Az előadás oly szépen folyt le, miként azt még nálunk aligha láttuk egy szintársulatól is. Aranyossyné az egyszerű,

ságát vívén magammal, melyek az örök szeretet letörölhetően betűivel vésvék szívem lapjára.

Kelet felől a hajnal arca tűnt már szemembe és én még mindig ébren, még mindig álmatlanul, — habár második szál gyertyám is végkiá-váshoz közel. — Nehogy azonban valaki váratlanul nyisson be szobám ajtaján, s megleljen e sorok írásánál, — miket eddig eléggé vigyázva rejtegetek, — sietnem kell mielőbb azokat befejezni.

Gondolataim vad ziláltságban hevernek elmém tárházában; hasztalan keresek szavakat, nem vagyok képes azokból összefüggő mondatot alkotni s azt papírosra tenni; — mert fejem szédül, szemeimre álom kezd nehezdedni, kezem reszket . . . nem tudok írni. — Egész lényemet mily keserűség tölti el, mert oly titkos előérzetem van, hogy most elhagyva önt, vissza nem térek soha ölelő karjai közé, hogy ez elválás örök leend. — Ugy érzem, mintha elhagyva most önt, végbucsat kellene öntől vennem; . . . bensőm sugalja, hogy önt nem látandom soha . . . soha . . . soha!

Ha e titkos sejtésem nem csaland, s végzetem megtitlja, hogy önnel még egyszer baráti jobbot szorítsak: ugy az elválás eme pillanatában arra kérem önt, ne feledje szerencsétlen barátját és ön legyen boldog, . . . boldogabb, — mint én boldogtalan valék!

Ha a sors vissza hoz és ismét körében lehetek, akkor sokat, igen sokat fogok az ott átélt napokról beszélni; — még egy évet töltendek itt, hogy élettörténetem netán elfeledett részeit önnel tudathassam; — még egy évet töltendek itt, —

természetes leánykát találóan személyesítette, eleven vidorsággal, könnyűséggel, jókedvvel játszott. — csak a „csók” definitiójának elszalálása ellen van némi kifogásunk, több ünnepegyességet, melegséget szerettünk volna abban észlelni. ugy látszik, hogy a hangot ebben is nagyon szerepe jelleméhez akarta alkalmazni; — azonban az író e természetes egyszerű leánytól sem tagadta meg a költőiséget, annak ártatlan egyéniségéből is kicsill mlík az mindenkor, s teljességgel nem rosszul, sőt ugy fogta légyen fel jutalmazottnál helyesen, ha a csóknak költői eszmékben oly szép oly gazdag definitióját fokozatos melegséggel s némi átszellemüléssel szavalja el. — Volt már egyszer alkalmunk azt tőle hallani s mondhatjuk sikerültebben. Dezső (Sever) igen szépen alakított, sok melegséggel s érzéssel szavalt. — Fábri Gízella (Blanda) szintén csinosan szavalt, — játékára általánosságban az a megjegyzésünk: hogy nem ragadja ugyan meg a nézőt, s talán egyegy nagyobb szabású szereppel jelenlegi routine-ja mellett nehezen tudna megküzdeni: látszik, hogy pályájára hivatva van s nem nagy, de elég tiszta, kellemes hangja, melyből nem hiányzik a melegség, — s mint tapasztaltuk — a helyes felfogás, mind oly előnyök, melyek jövőt ígérnek. — Carlót Aranyossy, Adolárt Breznay, Angelát Dálnokiné jól személyesítették. Sobrinus ügyesen volt alakítva. Ferenczinék is kezet nyujtunk, ki rövid szerepét jó hanghordozással mondta el.

Szerda: „A saragossai fecsegők” másodsor, állítólag közkívánatra. A közönség azonban, ugy látszott, nem nagyon óhajtotta másodsor látni; mert kis számmal gyűlt össze, mindamelllett a jóhangulat nem hiányzott.

Ne hallgasson Krecsányi arra ha tán egy pár egyén ismételtetni szeretne egy-egy darabot, mert ez, mint tapasztalta is — nem igen fizeti ki magát. Ne hallgasson különösen a jelenlegi szomorú közönnyel szemben, midőn a „nem pártolás” társulatját érdemetlenül — ma-holnap a bukás örvényébe sülyeszti. — Szomorú, de igaz! s hogy közönségünket ezért első helyen mi itéljük el — az is igaz!

Üzlet.

P i a c z	Buza	Rozs	Készteres	Árpa	Zab	Tengeri	Kása	Burgonya
S.-a.-Ujhely frt.	4.60	3.40	—	—	2.60	1.65	2.60	—
Kassa	3.90	2.70	2.80	2.20	2.10	1.60	2.10	6.80
Eperjes	4.10	3.10	—	—	2.60	1.90	2.50	6.10
Igló	5.40	3.80	—	—	2.50	2.10	3.20	—
Ungvár	8.20	6.80	—	—	5.30	6.35	4.50	8.10
Miskolcz	6.60	4.95	4.70	—	3.90	3.90	3.20	—
Nyiregyháza	3.75	2.90	—	—	1.75	1.70	1.80	—

Bécsi börze.

— Távirati értesítés. —

	Feb. 26.	Feb. 28.
Metalliques 5%	68.—	68.—
Nemzeti kölesön 5%	72.75	72.70
1860. kölesön	111.50	111.50
Bankrészvény	884.—	885.—
Hitelrészvény	176.25	175.20
London	114.50	114.50
Ezüst	103.60	103.30
Arany	5.39 1/2	53 1/2
Napoleon	9.19	9.18
100 márk	56.45	56.45

mondom, — míg ön; azonban ha vissza nem térek, — a mi valószínű — ugy Isten önnel!

Eddig terjed — szíves olvasó — a kézirat.

Barátom elment, s két levelet irt Munkácsról: egyiket sajátkezűleg, míg a másiknak csak aláírása volt az. — Ez utóbbit augusztus hó 17-én kaptam reggel, holott este már a táviratot, — mit ösmer az olvasó.

Azon egyéu, kinek támoszlopai eldőtek, kit a csalfa remény édes jövővel kecsegtete, s a durva irigység daemoni itta meg a neki nyújtott nektárt, kit megvetett Fortuna, Venus kitagadott édenéből, Szolyváról Munkácsra jövet sujtatott a nemezistől, a járvány erőt von rajta és nyug-ágyba helyzetett, végrendekezni óhajtott. A haladók parancs-szavát tett követte; — mielőtt azonban a végrendeletet aláírta volna, fölemelkedék fekvő helyzetéből, kitaráta karjait: U . . . ! — ugymond — összevágván fogait, mint kit a dühös ház borzongat — csikorgatá; — Miklós barátom! . . . bátyám! . . . Isten hoz . . . zá . . . tok!

Lehanyatlott az erőten, s két perc multával szelleme oda száított, hová szíve régg vágyakozék. — A nap első sugarai pillantották be az ablakon, s a halott arczába ütődtek; mire ez hirtelen megváltozó, sápadt lón; — az ajk megnyitott, utolsó lehellet párolga ki, — de ez már hideg volt. Másnap diszesen temettetett el. — Hamvai Munkácsra a Csernek-hegy alatti sírkertben nyugszanak; — a sír egyszerű; két oldalt szomorú füzék gyászolják az örök álomban szendergőt.

A nyugalom békéje örökűdjék porai felett! — Pataky Miklós.

MENETREND

A m.-északkeleti és m.-gácsországi vasut vonalain.

SZERENCÉS—M.-SZIGET.

(egyszersmind Debrecen, Királyháza, Munkács, Nyiregyháza Ungvár felé)

Szerencés (ebédlő) ind. 9 ó. 5 p. délelőtt 3 ó. 59 p. d. u.
 S.-a.-Ujhely (eb.) } érk. 11 ó. — délelőtt 5 ó. 44 p. d. u.
 } ind. 11 ó. 30 p. délelőtt 6 ó. 30 p. este
 M.-Sziget érk. 9 ó. 19 p. este 5 ó. 26 p. reg.

M.-SZIGET—SZERENCÉS.

(Debrecen, Királyháza, Munkács, Nyiregyháza, Ungvár felé)

M. Sziget ind. 6 ó. 55 p. reg. 9 ó. 24 p. este 11 ó. 31 p. d. e.
 S.-a.-Ujhely (eb.) } érk. 5 óra — délután 8 óra 30 p. reggel
 } ind. 5 óra 45 p. d. u. 9 óra 21 p. délel.
 Szerencés (ebédlő) érk. 7 óra 48 p. este 11 óra 2 p. délel.

S.-A.-UJHELY—KASSA.

(egysz. Homonna, Mező-Laborc felé)

S.-a.-Ujhely ind. 6 óra 9 p. este 8 ó. 57 p. reg.
 L.-Mihályi (eb.) } érk. 6 óra 45 perc este 9 óra 33 p. d. e.
 } ind. 7 óra 15 p. este 9 óra 48 p. d. e.
 Kassa érk. 9 ó. 44 p. este 12 ó. 13 p. d. u.

KASSA—S.-A.-UJHELY.

(Homonna, M.-Laborc felé)

Kassa (ebédlő) ind. 5 óra 11 p. reggel 1 óra 31 p. d. u.
 L.-Mihályi (eb.) } érk. 7 óra 40 p. reggel 4 óra 10 p. d. u.
 } ind. 8 óra 20 p. reggel 4 óra 54 p. d. u.
 S.-a.-Ujhely érk. 8 óra 56 p. reggel 5 óra 30 p. d. u.

MEZŐ-LABORC—LEGENYE-MIHÁLYI.

Mező-Laborc ind. 4 óra 21 p. reggel 10 óra 36 p. délelőtt
 Homonna érk. 5 óra 44 p. reggel 12 óra 34 p. délután

Homonna ind. 5 óra 52 p. reggel 12 óra 55 p. délután
 Nagy-Mihály ind. 6 óra 38 p. reggel 2 óra 25 p. délután
 L.-Mihályi érk. 8 óra 10 p. reggel 4 óra 29 p. délután

LEGENYE-MIHÁLYI—MEZŐ-LABORC.

L.-Mihályi ind. 7 óra 10 p. este 1 óra 1 p. délután
 Nagy-Mihály ind. 8 óra 46 p. este 3 óra 42 p. délután
 Homonna érk. 9 óra 33 p. este 5 óra 5 p. délután
 Homonna ind. 9 óra 41 p. este 5 óra 5 p. délután
 Mező-Laborc érk. 11 óra 2 p. éjjel 7 óra 12 p. este

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

BORÚTH ELEMER.

Alólírottak van szerencsése a n. é. közönség nyilvános tudomására hozni, miszerint az

ADRIAI BIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG
 ügynökségét

elválta, s mint ilyen a legjobban ajánlja magát biztosítások eszközlése, valamint mindennemű biztosítási ügyek elintézésére.

Ezen az 1838-ik évben alapított biztosító társaság biztosít tűz ellen, nevezetesen: **Gyárok, Lak és Gazdasági épületeket**, az azokban létező felkelhetővel együtt, mint: **Gépek, butorok, terménytári készletek** stb. egy továbbá egész **marha-állományokat, utban levő áru-szállítmányokat**, különböző balesetek ellenébe, melynek **vizen** ugymint **szárazon** kiteve vannak. — Biztosít **jéghár** ellen, valamint eszközöl **élet és járadék** biztosításokat.

Az alap- és díjszabályzatok ugyszintén biztosítási ajánlatok alólírottánál díjtalanul kaphatók ahol szírtén minden felvilágosítások a legkészségesebben nyujtatnak.

DEUTSCH JÓZSEF utóda,
 ügynöksége.

Ugyanott kapható mindenféle fűszer-, gyarmat- és festékcikk legjutányosabb áron.

Árak 1/2 kilo vagy egy vámfont.

Cukor legfinomabb	— frt 25 kr.	Pergelt kávé Ceylon	— frt 88 kr.
„ finom	— „ 24 „	Rizs	10—12—14 — „ 15 „
Kávé Jamaika	— „ 96 „	Gyöngykása	8—16—18 — „ 20 „
„ Cuba	— „ 88 „	„ „ örlött	12 — „ 16 „
„ Ceylon	— „ 80 „	Buza dara	12 — „ 14 „
„ gyöngy legfinomabb	1 „ — „	Liszt 7—8—9—10—11—12—13	— „ 14 „
„ „ középfinom	— „ 96 „	Só örlött	— „ 6 „
„ „ finom	— „ 92 „	Gyertya apolló 6 és 8-as	— „ 56 „
Pergelt kávé gyöngy legfinomabb	1 „ 20 „	Mandola legfinomabb	— „ 60 „
„ „ Jamaika	1 „ 10 „	Mazsola	— „ 40 „

ugyszintén mindenféle Rum, Thea, sajtok stb.

Épen most jelent meg a maga nemében legkimerítőbb munka

„Az elgyengült férfiero”

ennek soknemű okai és alapos gyógyítása,

irta **specialista WEISS J.,**

gyak. orvos és szülész, az itteni cs. k. katonai fő-kórházban volt osztályorvos, több bel- és külföldi tudományos és humanitárius társulat rendes és tiszteletbeli tagja és több kitüntetés tulajdonosa.

Többféle hasonló munkák forognak közkezen s hirdetteknek, amelyek különféle címek alatt a nemzetszervek betegségei s különösen az elgyengült férfiero ellen biztos segélyt és gyógyulást ígérnek. Ha ezeket sorjában átolvassa az ember, úgy találja, hogy egyikük sem tartalmaz valamely gyógyeljárást. De hogy lehessen segélyt és gyógyulást meríteni oly könyvből, mely nem ajánl semmiféle gyógyeljárást. Hogy e hiányon segítve legyen, a szerző arra törekedett, hogy ne csak az elgyengült férfiero alapján szolgáló kör-okokat kimerítően tárgyalja, hanem — **ami a létező művek egyikénél sincs meg — munkájához még gazdag tapasztaláson és szigorú tudományos elveken alapuló gyógyeljárást is csatolt.**

E munka, melyhez még könnyebb megérthetés céljából számos bonczani ábra van mellékelve, — mindazoknak is fog tanulságot és segélyt nyujtani, kik kora ifjuságukban titkos bünt vagy mértéktelen kicsapongást éltek és ennek következtében elgyengült férfieroiben és megrongált idegrendszerben szenvednek. Még azok is, kik bőrkiütésekben, húgyszervi bántalmakban, idült bujakórházban, csuszban és köszvényben szenvednek, e könyv segélyével teljesen gyógyulásukat érendik el.

Kapható a szerző rendelő-intézetében
ujvilág-utca 1. sz. I. em. Ára 2 frt 50 kr.

3-25

Tavaszi és nyári idényre

Párisból érkeztek.

Legszébb és legujabb divatu női ruhák és felöltők, **dolmány, Jaquettek** és **kerékköpenyek, Mandarin** és **Obretek**, melyek dus választékban és jutányos áron találhatók

„A francia nőhöz” czimzett női divat-tárban

Budapestben, Deák utca 15. sz. a. u. m.:

- Jaquettek minden színben 7, 8, 10 és felebb ugyan ilyen finom Brasilból 11, 12, 15 „
- Renaissance legujabb posztó szövetből 15, 20, 25 „
- Dolmányok legujabb minta szerint 10, 12, 15—50 frt
- Gentleman férfi kabát 10, 15, 20 és felebb
- Jaquet és tünik igen jó Chewyot-ból 15, 20, 25 és felebb
- Selyembárony felöltők legujabb szabásban 30, 35, 40 frtig
- Patent bársonyból pedig 15, 20, 25—30 „
- Hálóköntösök legujabb szabásnak 15, 20, 25—60 „
- Kész női ruhák házi használatra 12, 15, 20 és felebb
- Kimenő-ruhák elegáns kiállításban. 25, 30, 40 és felebb
- Nem különben menyasszonyi kiházásitási ruhák legujabb párisi divat szerint legegánsabbban és jutányosan készítettnek.

Vidéki megrendeléseknél kéretik egy cetimeter szerinti mérték vagy régibb ruhatest és szoknyaelejének hossza beküldése.

Rózsay,
 Confectionair.

5-6

2. javított kiadás.

Legközelebb jelent meg a híres, maga nemében egyetlen könyvnek második, tetemesen javított és bővített kiadása:

„ÖNSEGÉLY”

cziművel, a nemzetszervek minden betegségei számára hű és megbízható tanácsadó.

Dr. ERNSZT L. hasonszenvi orvosfől.

Ezen könyv oklást és segítséget nyujt mindazoknak kik ifjabb korukban titkos bünt vagy mértéktelen kicsapongást éltek és ennek következtében beteges **gyöngeségben** vagy szédült idegrendszerben szenvednek, vagy annak közel beállításától fenyegettetnek.

Azok is, kik idősült bujakórházban, borbajokban, bujakórházban, húgyszervi bántalmakban szenvednek, vagy kiknek teste túlságos bizonyadagok által gyöngítettett, teljes gyógyulást találhatnak

Nevelők, lelkesek és általában emberbarátok, kik a fiatal-ság javát szívükön hordják, jól teszik ha ezen könyv tartalmával megismerkednek.

Ezen híres-könyv, mely nagyobb világosság kedvéért bonczani ábrákkal van ellátva, minden könyvtárakérdésben kapható, de pósta útján nálam is megrendelhetik **Ára 2 frt** 1195

Dr. Eraszt L., hasonszenvi orvos.
 Pesten, kecskes utca 1-ik szám.

2. javított kiadás.

1566. sz.

K. i.

Pályázati hirdetmény.

Az üresedésbe jött „czékei körjegyzői állomás”-ra pályázat nyittatván, felhivatnak mindazok, kik ezen:

400 forint készpénz fizetéssel ellátott állomást elnyerni óhajtják, miszerint kellően felszerelt pályázati folyamodványukat az alulirt szolgabíró

S.-a.-Ujhely, a „Zemplén” könyvnyomdája.

hivatalához folyó évi áprilishó 28-ik napjáig terjeszték be.

A választás f. 1876. évi májushó 1-én d. e. 9 óraker fog a körjegyzőség központján Czékei községben megtartatni.

Kelt S.-a.-Ujhelyben, 1876. ápril 10-én.

HERICZ MÁRTON,
 j. szolgabíró.

K. 327. sz.
 876

Árverési hirdetmény.

A sátoralja-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhíré tétetik, hogy Karossa László, Bulcsu, Éva, Jelma, Anna férjezett Kolos Manoné, Karossa Irma, Mattyasovszky Andor, Elemér és Mária tulajdonát képező n. s.-a.-ujhelyi 2113. sz. tjkben 1187. 1188. és 5439—5440 hr. sz. alatt foglalt összesen 5000 frt értékű 226. sz. lakkházzal eladott belsőség és rétből álló ingatlan vagyon 1876. évi április hó 28-ik napján d. e. 9 óraker mint első, 1876. évi májushó 30-ik napján d. e. 9 óraker mint második árverési határidőben ezen kir. törvényszék telegg. hivatalánál a legtöbbet ígérőnek önkéntes bírói árverés útján eladatni fog; miről a a venni szándékozók azzal értesítettek, hogy az árverés mindkét határidőben csak a fent kitett bécsáron felül tartatik meg, s hogy bánatpénzül a becsár 10%-ot teendő le, s hogy a többi árverési feltételek a tkvi irodában s a végrehajtással megbízott Ujfaluvsy Endre bírósi végrehajtónál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen tkvi hatóság székhelyén vagy annak közelében lakknak, felszólittatnak, miszerint a vételár felszátása alkalmával leendő képviseltesük végett a hatóság székhelyén megbízottat rendeljenek, s annak nevét s lakását az eladásig jelentsék be; mivel ellenkez esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviselteni, végül a p. t. rend. 433. és 466. §§-hoz képpelt felhivatnak mindazok, kik a foglalt javak iránt tulajdoni vagy más igény avagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igény kereseteiket ezen hirdetmény közzétételének utolsó napjától számított 15 nap alatt nyujtsák be, mivel különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolva igénylők egyedül a vételár feleslegére fognak utasítottani.

Kelt S.-a.-Ujhely, 1876. évi márcziushó 30.án.

Éva András,
 kir. tszék elnök.

2-3